

הערב החגיגות, שהתקיימו לרוב ליד שולחנות ערוכים, דאגה הנהלת הקונגרס שליד כל שולחן ישבו נציגי ארצות שונות ויווצר מעין "קונגרס זוטא" להחלפת דעות ואינפורמציה. בדרך זו ניתנה במשך שבוע הקונגרס אפשרות טובה להחליף שולחנות עם נציגי מרבית הארצות, פרט לנציגי רוסיה והארצות הגרורות שלה שיש בו תמיד במרוכז ולא תתערבו במשלחות האחרות. השיחות ליד שולחנות אלה היו תמיד ערות מאוד וביחס לישראל חרגו לרוב מתחום המקצועי הצר ועברו לשאלות כלליות של פיתוח הארץ והיחסים עם השכנים ולפעמים תמהתי על מידת הבקאות של אנשים, רחוקים לכאורה, במתרחש במדינתנו הקטנה.

אין לסיים רשימה זו מבלי להזכיר תוך הכרת טובה את היחס האדיב שגילה כלפינו הנספח החקלאי ליד שגרירותנו בלונדון, מר פארן, אשר עזר לנו בקשירת קשרים עם מוסדות, בהם היינו מעוניינים וליווה את השתתפותנו בקונגרס בהתעניינות רבה.

שלמה וגשל

בועדות חברי המשלחת הגרמנית שהיו מרצים בהרבה נושאים. סקירה על מצב משק החלב בישראל נמסרה לקונגרס בדיוני הוועדה לייצור חלב במסגרת הנושא על משק החלב בארצות אסיה. החומר שהועבר בוועדות ונמצא ברובו מוד"ס בארבעת כרכי הקונגרס ה"15 הוא עשיר ביותר ומקיף את כל מכלול העניינים הנוגעים במשק החלב בקנה-מידה עולמי והוא מהווה חומר אינפורמציה ועיון ממדרגה ראשונה לכל מי שעובד בענף זה. בכך גם עיקר תפקידו של הקונגרס: לרכז חומר רב ממקומות רבים, לדון בו ולגבש הערכות והמלצות מוסכמות ע"י מספר רב ככל האפשר של משתתפים. המלצות אלה משמשות הנחיה לממשלות ולגופים ציבוריים כבואם לקבוע את דרכם בנזהל ענייני הענף בארצם.

כבכל המפגשים הבינלאומיים הגדולים היתה חשיבות מיוחדת גם בקונגרס הזה ל"פגישות בפרוודורים" בין נציגי הארצות השונות, לקשרי רת יחסים אישיים ביניהם והחלפת אינפורמציה על פרטים מעבודת הענף בארצותיהם. במסיבות

על הפרות בהורו

ב"6.30 בבוקר יצאנו לנמל-האוויר, כשהעיר הגדולה כלכותה כבר במלוא שאונה והמונה. הפעם נתתי דעתי במרוכז ובכוונת-ראש על משטר חופש התנועה והחסינות הגמורה שנהנות ממנו כאן הפרות. הן מהלכות בחוצות באין מכלים דבר — כמו בסימטאות הצרות והצוחנות כן ברחובות הראשיים המפוארים — ורובצות באשר תרבענה, ומיניקות עגליהן, הנסרחים מאחוריהן, ככל שיתחשק להללו. אללי לנהג-מונית אשר יפגע להן לרעה בשוגג! ואם יתנגש קרון של חשמלית בפרה אוי לקרון. פרה היא בהמה קדושה וכל הנוגע בה לא יינקת. בחיי-חולין הריהי אמצע-ייצור לשלושה מצרכים המותרים בהנאה: חלב, זבל ועגלים הנעשים שוורים ומשמשים לתובלה ולחרישה. בשרה לא יבוא בפי ההינדוסים בשום פנים ואופן, אלא אם כן גמרו אומר להיות כופרים בעיקר. בדרך כלל מצווה דת זו להינזר מבשר — גם של צאן ושל עוף — אבל יש מלמדים היתרים לגבי אלה ואילו הפרה נשאת אסורה במאכל ללא כל קולה. פרות אלו התועות ברחובות קריה, לכאורה ללא בית וללא בעלים, שייכות למעשה לאנשים מסויימים וחורות אליהם לעת ערב. בינתיים הן מטיילות כאות-נפשן ונהנות ממוזנות שמגישים להן באקראי הינדוסים חסודים. קשה לשער את המפגע שהן מהוות בכרך עצום וסואן זה, על כל התעבורה הממונעת הגועשת בחוצותיה, אך תרבותה של ארץ זו מחזיקה מעמד נוכח הניגוד המשווע הזה בין המאה העשרים לספירה לבין המאה העשירית שלפניה, ואין פוצה פה לדרוש שינוי. ואחרי הכל, מילא הפרות הללו — הפוסעות לאטן בשלווה גמורה, סמל השאננות והאדישות והביטול כלפי כל הסובב אותן — כל עוד אתה נשמר מפגוע בהן, הכל שפיר. אבל יש עוד מנהג והוא לנדוד נדר, כי אם ייעתרו האלים וישנו או קאלי או דומיהם לתפילתך וימלאו משאלת לבך — שלח תשלח לחפשי את שורך, את הפר הזכר בן-בקר; ואם יקום הדבר הרי אתה קורא לו דרור ואזי מופיע ברנש מגודל ומסורבל זה ברשות הרבים ולפתע הוא מתפרץ ומשתולל, רומס ומחבל ומאיים לנגוה אנשים למוות, ואין עצה ותבונה אלא לברוח מפניו, שכן לתפסו בכוח ולהכניעו אסור בתכלית האיסור.

משוה שרת

(הועתק ברשותו האדיבה של המחבר מהספר "משוט באסיה")